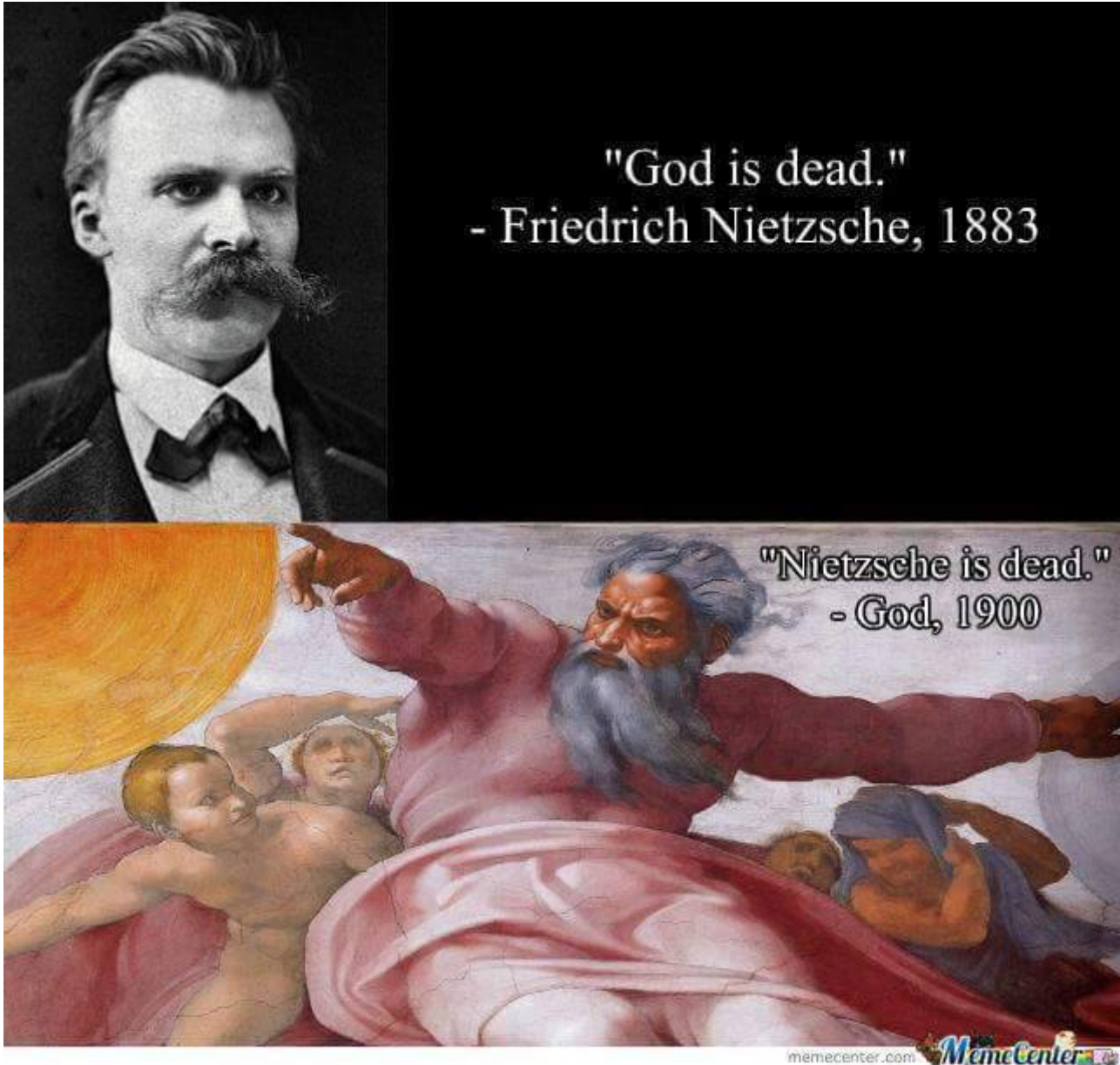

14 Αυγούστου 2015

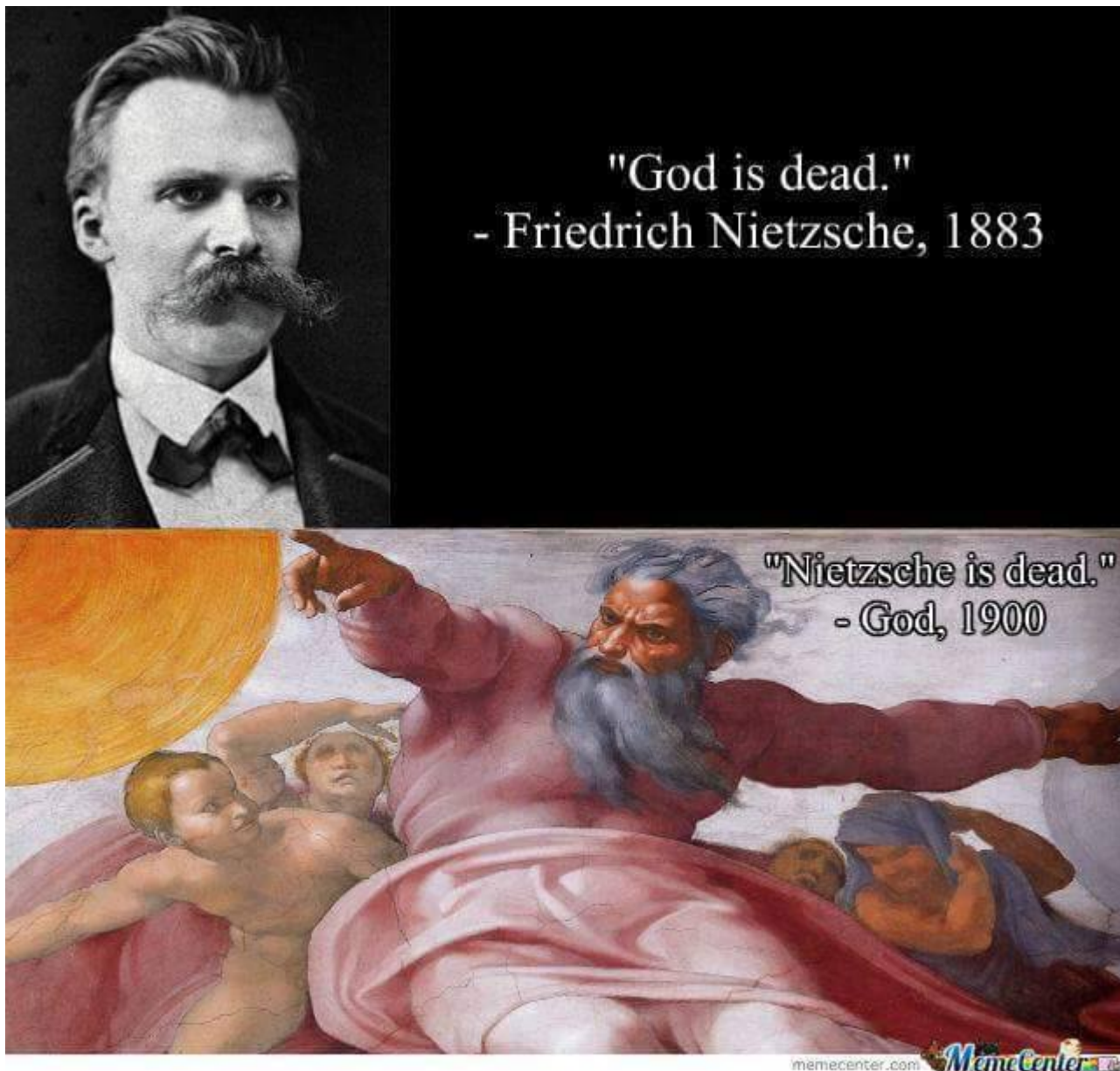
Ο Θεός που παριστάνει πως δεν υπάρχει (ιερομόναχου Ραφαήλ Νόϊκα)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο τρόπος ο πνευματικός

Ιερομονάχου Ραφαήλ Νόϊκα

Ερώτηση: Είπατε κάποτε ότι όλα τα πράγματα δένονται και λύνονται με πνευματικό τρόπο. Μπορείτε, σας παρακαλώ, να μας το εξηγήσετε;

Απάντηση: Ναι, έχω πει κάτι τέτοιο. Όλα όσα κάνει ο άνθρωπος αρχίζουν στον αόρατο, δηλαδή στον μυστικό χώρο της καρδιάς του. Όταν βάλεις κάτι στον νου σου, ο Θεός το βλέπει, και αν έχεις πάρει απόφαση γι' αυτό το κάτι, είναι πολύ πιθανό να πραγματοποιηθεί κάποτε στη ζωή σου.

Ακούστε ένα παράδειγμα. Κάποιος μοναχός μου είπε: «Μάλωσα με έναν μοναχό (νομίζω από άλλη μονή), αλλά ύστερα μετάνιωσα και ήθελα να του ζητήσω συγγνώμη.

Εκείνος όμως ούτε που ήθελε να ακούσει για μένα- τόσο πληγωμένος ήταν. Και σκεφτόμουν: Τι να κάνω; Αύριο μεθαύριο πρέπει να φύγω, και θέλω και να

κοινωνήσω. Πλήγωσα τον αδελφό μου, πώς να πλησιάσω στη Θεία Κοινωνία; Αλλά και πώς να συνεχίσω τη ζωή της μετάνοιας αφού δεν με θέλει πια εγώ θέλω να του ζητήσω συγγνώμη αλλά αυτός ούτε που θέλει να ακούσει για μένα. Θυμήθηκα τότε, λέει, έναν λόγο της θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου. Στα Δίπτυχα, μετά τον καθαγιασμό των Τιμίων Δώρων, ο ιερέας λέει: «Μνήσθητι, Κύριε, τών εύσεβεστάτων καί πιστοτάτων ήμών βασιλέων... λάλησον εις τήν καρδίαν αυτών αγαθά ύπέρ τής Εκκλησίας σου καί παντός του λαού σου». Ο μοναχός αυτός θυμήθηκε αυτό το «λάλησον» και είπε: «Κύριε, λάλησε Εσύ στην καρδιά του για τη μετάνοιά μου, πες του ότι μετανιώνω για ότι έκανα, ότι του ζητάω συγγνώμη και ότι και εγώ τον συγχωρώ». Και συνέχισε λέγοντας: «Την επόμενη φορά που τον είδα ήταν σαν να μην υπήρχε ποτέ σύννεφο στον ουρανό όλα εξαφανίστηκαν και η συμφιλιώση έγινε». Όταν έμαθα αυτό το περιστατικό, συμβούλεψα και άλλους να πράττουν έτσι- και σχεδόν κάθε φορά γίνονταν θαύματα.

Μια μοναχή, που είχε πρωτοπάει σε μια μονή, μου έλεγε: «Πάτερ, φοβάμαι όλους τους ανθρώπους». Ήταν πολύ ευαίσθητη και πληγωμένη ιδιαίτερα από κάποια ηλικιωμένη μοναχή που ήταν πολύ αυταρχική. Μου έλεγε: «Όταν μπαίνω στο μαγειρείο, με πιάνει τρόμος, δεν ξέρω τι να κάνω!» Της είπα να προσευχηθεί με αυτόν τον τρόπο: «Κύριε, πες στην καρδιά της για μένα έναν καλό λόγο». Μια μέρα, λοιπόν, έρχεται τρέχοντας και μου λέει:

«Πάτερ, ξέρετε τι συνέβη; Ήρθε η αδελφή τάδε και με ξανάπιασε ο τρόμος και είπα- “Κύριε, πες της ότι την αγαπάω!” Και τότε, πάτερ, δεν ξέρω- ίσως να ήταν σύμπτωση, με κοίταξε γλυκά και μου μίλησε πολύ ωραία». Πέρυσι, όταν την ξαναείδα, είχε το ίδιο λαμπερό πρόσωπο όπως τότε, και ας είχαν περάσει δέκα ολόκληρα χρόνια, και είχε ειρήνη με όλους. Και πιστεύω ότι αυτές οι “συμπτώσεις” της συνεχίστηκαν.

Βλέπουμε λοιπόν ότι όλα δένονται και λύνονται με πνευματικό τρόπο στον μυστικό χώρο της καρδιάς. Και ευχαριστώ για την ερώτηση, γιατί μου δίνεται η ευκαιρία να πω και τούτο: πρέπει να ασκούμαστε σε αυτό που οι πρόγονοί μας το έκαναν πολύ φυσικά. Οι πρόγονοί μας, που ήταν πιο κοντά στον Θεό απ’ ότι εμείς, με πολύ φυσικότητα, σε κάθε περίπτωση, επικαλούνταν τον Θεό. Φέρ’ ειπείν, όταν αισθανόμαστε έναν κίνδυνο, να πούμε: «Κύριε!» Και πες κάτι στον Θεό. Βλέπεις μια αμαρτία μέσα σου, πες: «Κύριε, κοίτα τι έχω μέσα μου, μη με αφήνεις έτσι!» Βλέπεις ότι κάποιος σε στενοχωρεί και δυσκολεύεται να φιλιώσεις μαζί του· πες πάλι: «Κύριε, μίλησε στην καρδιά μου για τον πλησίον μου!» κτλ. Να επικαλείσθε, λοιπόν, τον Θεό. Είναι πίστη μας ότι ο Ιησούς, ο Σωτήρας μας, είναι ο μόνος μεσίτης μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου. Άρα λοιπόν, τολμώ να πω, ότι αρέσει στον Θεό να μεσιτεύει μεταξύ του ενός και του άλλου. Κάλεσε λοιπόν τον Θεό και

κάνε Τον μεσίτη ανάμεσα σ' εσένα και στον εχθρό σου, ανάμεσα σ' εσένα και σε αυτούς, με τους οποίους έχεις μαλώσει, και θα δεις τη "σύμπτωση" που θα συμβεί.

Λίγες μέρες πριν μου έλεγε κάποιος ότι δεν υπάρχει Θεός. Και του απαντώ: «Όχι! Παριστάνει πολύ καλά ότι δεν υπάρχει! Κάνε λοιπόν εσύ ότι πιστεύεις, και θα δεις πως και ο Θεός θα κάνει ότι υπάρχει!» Και έτσι θα συμβαίνουν και σ' εμάς παρόμοιες "συμπτώσεις".

Συνοψίζω λέγοντας: Να μάθουμε, αδελφοί μου, να καλούμε τον Θεό σε κάθε περίπτωση και με κάθε αφορμή και να ζητάμε τη συμβουλή Του. Να θέτουμε στον Θεό όλες τις απορίες μας, να Τον ρωτάμε τι νόημα και τι σκοπό έχει το καθετί.

Και να μην ξεχνάμε να Τον ευχαριστούμε κάθε φορά που μας δίνει ό,τι Του έχουμε ζητήσει. Το «Κύριε!» να έχουμε πρώτα πρώτα στην καρδιά μας, και ύστερα όλα τα άλλα. Στην περίπτωση που θέλεις να μιλήσεις με τον πνευματικό σου και βρίσκεται σε κάποια απόσταση από σένα, πρέπει να περπατήσεις αυτή την απόσταση (και στο μεταξύ μπορεί κάποιος άλλος να σε έχει προλάβει), ή πρέπει να πάρεις τηλέφωνο και να σχηματίσεις έναν αριθμό. Για τον Θεό όμως δεν χρειάζεται ούτε καν αυτό - μπορείς οποιαδήποτε στιγμή να πεις: «Κύριε!» και, όπως έλεγε κάποιος, συνδέθηκες με τον "δορυφόρο «Κύριε!»". Και τότε θα δεις πώς αυτός ο Θεός "παριστάνει" ότι υπάρχει!

Από το βιβλίο Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Πηγή: oodegr.co